

DİN BİLİM ve AKIL

Şenel ERGİN

“Bilim” sözcüğünü kavram ve olgu olarak, sizlere her fırsatta sürekli anlatmaktayım. Anlattıklarım da daha çok Bilim’in KURUM kimliği içindeki ifadesidir.

Ne söylemeye çabaladığımı sizlere,

DİN sözcüğünü örnek vererek ifade etmeye çalışayım.

DİN Allah’ın indinde, bildiğiniz gibi İSLÂM.

Kur’an Arapça’sında asal olarak “Allah’ın nizamı / düzeni” anlamında.

DİN, görünen ve görünmeyen boyutlarıyla Evrensel ölçekte varlık düzenini açıklar.

Bu nedenle Din / İslâm, İLK BİLME ALANI’dır.

Din Kurumu dediğimizde, İslâm’ın / “Allah’a Has olan Din”in seküler ele alış tarzımızla **KURUMLAŞTIRMA EYLEMİ’ne** muhatap edildiğini anlamak durumundayız.

Kurum haline dönüştürülmüş **DİN’e** artık,

kendi mutlak mahiyeti itibariyle değil, zamana ve zemine göre “İSLÂM” olabilme serbestliği / izni, kuramsal olarak tanınmış olur..

Örneğin Diyanet İşleri Başkanlığı, Yönetim Erki’nin örgütlenme Sistemi’ne bağlı bir KURUM olarak genel sosyo-ekonomik ve ideolojik siyasi yönelişe göre konum alacaktır; örgüt mantığı bağlamında doğru olan budur, beklenen de bu olacaktır.

Dinin Modernizasyonu’ndan başka türlü söz edilebilir miydi..

Ya da muhtemelen İslâm’la nasıl başa çıkacaklarının derdine düşmüş Yahudi Bilim Adamlarının / Felsefecilerinin Historizm ya da Tarihselcilik Kuramları..

şaşkın İlâhiyat Prof.’larının yüksek alâkalarına mazhar olabilir miydi..

Teorik olarak düşünüldüğünde..

Yönetim Erki Örgütlenme Şeması’nda görünen Din Kurumu, ne söylemesi gerekiyorsa..

“fetva” biçiminde (formasyonunda) ve “hükmünde” onu söyler.

Artık âyetlerin tefsir’i değil tevil’i (yorumu) gündemde olacaktır.

Din Kurumu “organ nakli caizdir” der..

Mafya bağlantılı Emperyalist - Siyonist Yahudi Sermayesi Dünya Ölçeğinde kemik ve organ ticaret ağını kurar ve yönetir.

Allah’ın emaneti insan bedenleri “tıpbi meta” olarak adlandırılır;

mal ve para piyasalarında dolaşmaya başlar.

Mason Tarikatı üyesi Prof.’lar da, Üni. Hastanelerinde Organ nakli birimlerinin kurulmasında öncülük yaparak olayı sıradanlaştırır;

Müslümanlar.. kimlik kartı gibi bir de kendilerine emanet bedenlerinin “sattış kartı”nı, sorgulamaksızın “organ bağıışı” tanımıyla, taşımaya başlarlar.

Bilim ve Bilim Kurumu sözcüklerine gelince..

Bilim terim/kavram olarak, sosyal alanda seyreden fiili yaşam akışında zaman ve mekân bağlantısında kalarak..

gerçek ve hukuki insan ilişkilerinin mahiyeti itibariyle “doğru”, “iyi” ve “güzel” nitelikte olmasını,

beynin bir fonksiyonu olan AKLA temellendirerek,

sağlamayı hedefleyen insani bir etkinliktir.

Umarım Bilim sözcüğünü, sınırlarını çizmek istediğim genel çerçeveyi anlaşılır kılabilicek güçte tanımlayabildim.

Yani “Bilim” doğrudan gerçek insanın, gerçek fiili tekil ya da grup içindeki etkinliğidir.

Bilim Kurumu ise Bilim etkinliğinin, Devlet yapısı içinde Yönetim Erk'i Örgütlenme Şeması'na alınarak, kurumlaştırılmış hâlini ifade eder.

Örneğin Y(üksek) Ö(ğretim) K(urumu) gibi.. TÜBİTAK gibi..

Günümüz itibariyle “Mason Evreni” haline dönüşmüş ÜNİVERSİTELER gibi..

Bu durumda akademisyenin bireysel irade gücü görelî olarak denetim altına alınmış, kendisine hangi konularda ağırlıklı çalışması ve muhtemelen çalışmasından beklenen yeğlenen, itibar görececek olan sonuçlarının ne olacağı..

varlığı da ödül ve ceza bağlamına alınarak,

zımnen anlatılmaya başlanmıştır.

Yani özetle burada anlatılmaya çabalanan ..

Bilim Kurumu da aynen Din Kurumu gibi uzlaşma pozisyonunda konuşlandırılmış durumdadır..

Bunun nedeni, teorik olarak, Yönetimin örgütlenme şemasında yer alan DİN ve BİLİM BİLME ALANLARI gibi..

değerleri kendilerine içkin oluşumların özgün durumları kaale alınmadan..

herhangi bir kurum gibi muamele görmeleridir.

Devlet Yapısı içinde uzlaşma konumuna hapsedilerek..

Özerk Kurumlar haline dönüştürülmedikleri sürece..

zaten bundan başka bir durum değeri de olamaz..beklenemez..

Bilim Kurumu'nu da bir metaforla – (Türkçesi; eğretileme; Arapçası: mecaz, istiare) ifadelendireyim.

Bilim Kurumu.. Bilim'in özsel değerine uyarlı olarak "inşa edilmiş", atmosfere doğru uzanan, yerden bakıldığında saçağı görünmeyen bir GÖKDELEN'e benzer. Elbette bu gökdelenin sayısız katları olacaktır.

Ama.. bu gökdelende asansör bulunmaz..

Saklı bir yerlerde arada bir rastgele bir asansöre rastlansa da onu herkes kullanamaz.

Adına Bilim Kurumu denen bu gökdelenlerde çalışanlar, akademisyen diye bilinirler.

Şimdi.. bu akademisyen - toplumsal kimliği içinde binada çalışanların Allah'ın her günü kendi odalarına girebilmeleri için kat merdivenlerini basamak basamak ve tek tek çıkmak zorunda olduklarını düşünelim.

Ayrıca, bu bir toplumsal kimlik olduğuna göre aynı zamanda toplumsal bir konumlanmadır da.. yükselen katlar ve oturulan "odalar" o kimliğin değerini sergiler.

Ayrıca.. pek çok dünya zevkinin tatmin olanağına ulaştıran verimli bir zemin de olabilir..

Nedir bunlar.. ne arıyorsanız o olacaktır:

İtibar / saygınlık - süreli dünya / bölge / ülke ünlüsü olmak,

parasal varlık, satın alınabilen güzellik

ya da her ne anlıyorsanız o anlamda "dünya vatandaşı" ..

Kısaca saçağı yerden görünmeyen gökdelenin mümkün olduğunca en üst katlarına çıkabilmek, işe yeni başlayan çömezlerin hemen hemen tamamına yakınının asal hedefi olur. Asal hedef bu olursa.. kat merdivenlerini basamak basamak çıkma zorunluğu tüm zevkini kaybetmeye ve gün gün taşınması zor ağır bir yük olmaya başlar.

Çömez kaçınılmaz olarak.. o saklı olan asansörü aramaya başlayacaktır.

Eğer o çömez.. bir Bilim Ustası'nın eğitimine teslim edilmemişse..

sefalet kaçınılmaz olarak gelir.

Önce Bilim Ahlâkı terkedilir,

eşzamanlı olarak, FITRAT'ından / kendine emanet edilmiş donatımlı - özvarlığından,

yaşama karşı taşınması gereken asal sorumluluktan,

özetle.. doğmuş olmağına VEFA'dan uzaklaşma başlar.

Fiili – aktüel dünyada bu farklı görünümelerde ortaya çıkabilir.

örneğin intihal, bilim hırsızlığı.. Allah'tan gayrısına kul olma durumları:

örneğin, sağlık hekimliğinden endüstriyel tıp doktorluğuna terfi,

emperyalist ilaç şirketlerinin yerel temsilciliği yaşamını kurtaracaktır.

YARADAN'ın kul tanımlı insana lûtfu olan sağlık cevheri / değeri

üzerinden piyasa - ticareti başlar.

Buraya kadar yazılanlarla öncelikle anlatmak istediğim şey şudur.

BİLİM denildiğinde ve reel varlığı üzerine eleştirel söz edildiğinde..

BİLİM Kavramı'ndan değil, o mahaldeki aktüel **BİLİM KURUMU**'ndan ve üretimlerinden söz edildiğini bilmek zorundayız.

Kıraathanelerde çay –kahve eşliğinde uluslararası siyaset dahi rahat rahat konuşulabiliyorsa.. elbette Bilim'den söz ediyoruz zannı içinde Bilim Kurumu'ndan da söz edilebilir..

Sesim çıkmaz..

Ancak.. şunu da söylemek zorundayım.

Bilim Kavramı üzerinde

*gerekli altyapı bilgisine sahip olmadan (Bilim Felsefesi, Epistemoloji gibi)
ve bu alt yapı bilgilerini dıştan kavrayarak özgün kararlı sağlam yapılarını etkilemeye
çalışan*

*(evrensel/doğal yasa'nın İlâhi Dili, uluslararası siyaset ve siyaseti yönlendiren uluslararası
makro-ekonomi, kapsayıcı etkinliğe ulaşmış Felsefi Öğretiler – İdeolojiler gibi),*

*bilgi üretim alanları üzerinde işlevsel bilgi birikimi
ve farkındalık bilinci olmadan,*

*yani bizzat (özgün değil -)orijinal bilimsel bilgi üretebilecek yetkinliğe
ulaşmadan..*

konuşulamaz.

Konuşanlar da konuştuklarını sanırlar..

Taşınan Prof. Dr. Unvanları bile durumu kurtaramaz..

Çünkü.. sonuç olarak, BİLİM de aynen DİN/İSLÂM gibi..

öncelikle bir BİLME ALANI'dır ve alan uzmanlığını gerektirir.

Ve inanması zor olsa da.. taşınan bilim unvanları her zaman..

sahip olunması gereken bu uzmanlığın varlığını da garantilemez.

Prof. Dr. bilim unvanı taşınır; ancak bilim mahiyeti itibariyle idrak düzeyine taşınamamıştır..

Bilimadamı olamayan Prof. Dr. 'lar yaşlandıklarında işsiz kalmamak için gözlerini zorunlu

olarak Ankara'ya Partilere, TBMM'ye ya da Holdinglerin yönetim katlarına çevirirler;

Bilim alanı'nda sahip olamadıkları "adam"lığı, Siyaset ya da İş Alanları'nda aramaya başlarlar.

Şimdi gelelim AKIL sözcüğüne..

Seçenekler arasında amacı bağlamında en "doğru olan"ı,

en "iyi olan"ı görebilme - değerlendirebilme ve

düşünceyi soyut olandan somuta / olgusal olana geçirerek

sistemleştirebilme yetisidir.

Akıl öncelikle.. görür,

(yani.. henüz varlık alanına çıkmamış düşünceleri görebilir, sezebilir)

gerektiğinde kurgular ve işlevselleştirir.

(Fazlası için kısa bir hatırlatma:

İslâm Felsefesi bağlamında, "bilkuvve"den "bilfiile" - "kuvveden fiile çıkma",

*Materyalist felsefe bağlamında, "virtüel gerçeklik" alanından aktüel gerçeklik alanına
çıkma durumları)*

Özü itibariyle de AKIL bir beyin fonksiyonu 'dur.
Beynin frontal korteks de denilen ön lobunun bir fonksiyonudur/işlevidir.
Özetle bir ARAÇTIR.
Ve her araç gibi.. ele ve elin sahibine göre işler..

Geçen yüzyılda Yahudi Bilimadamları / Filozoflar “**Aklın Araçsallaştırılması**” tamlamasını yaygaralar kopararak Bilim Evreni'ne “tanıtmışlardı”, hatırlayabilirsiniz..
Sözde.. Bilim Kurumları'nı uyarmaktaydılar.

Yani önüne gelen her yapı, herkes, sahip olunan akıl cevherini doğru kullanamıyordu..

Şimdi.. aklın özünde sadece bir araç olması durumu ne demektir.
- Bir yeti olan ve araç olarak kullanılabilen akla,
BİLİM Bilme Alanı ile Bilim Kurumu tek başına sahip çıkamaz.
- Bu İlâhi yetiyi DİN Bilme Alanı ile Din Kurumu da kullanır.

Hatta Kur'an'ın 7. yy.'ın ilk yarısında tamamlanmış olduğunu düşünürsek..
Akıl Cevherinin – yetisinin kullanılmasını İLK isteyen Din Bilme Alanı'dır.
Kur'an'ı okuduğumuzda
âyetlerde akıl sözcüğü ile türevlerinin kullanılma sıklığının,
dikkatlerden kaçmayacak yoğunluğa ulaşmış olduğunu da görebiliriz.

Peki.. beynin bir fonksiyonu olan AKIL nasıl devreye sokulur.
Mahiyeti itibariyle akıl bir araç olduğuna göre.. önce bağlamını arar..
Yani.. hangi düşünce bağlamında işlevsel olması istenmektedir..

Çünkü akıl cevherinin işlevsel olabilmesi için sınırlandırılmış düşünce / bilgi üretme yöntemlerine gereksinimi vardır.

Bu yöntemlerin de kendilerini tanımlayan - sınırlandıran - sabitleyen ***kuramlara..***

Ve elbette kuramların da bağlı oldukları ***paradigmalara..***

Ayrıca düşünce hattı belirlenmiş akıl cevherine bu kadarı da yetmez.

Düşünce işlevi için yeterli nitelik ve nicelikte hammadde, ön bilgi de gerekecektir.

İşte bütün bu gerekli olana “Alt Yapı” deniyor. Alt yapı yoksa, üretim de olamaz.

Bunu da bir örnekle anlatmaya çalışayım ve aynı sözcüğün/kelimenin iki ayrı kimlik tanımlarıyla iki ayrı düşünce bağlamını anımsattığı bilgisiyle başlayayım.
“DİN” Sözcüğünü örnek-sözcük olarak seçelim.

Din sözcüğü, doğumdan – ölüme yaşadığımız maddi / materyalist dünyada,
yani çevremizdeki var ve mümkün olan her şeyi sahibi olduğumuz beş duyumuzla
algılayabildiğimiz / yaşayabildiğimiz içine doğduğumuz bu dünyada..
doğrudan ve vasitasız ulaşamayacağımız bir değeri ifade etmesi açısından..

yani veri noksanlığından ötürü içselleştiremeyeceğimiz bir dünyanın değer örüntüsünü ifade etmesi açısından..

algı / görüş ve düşünce / akıl alanımızın dışına..

dolayısıyla yaşam alanımız dışına düşer. Ya da bilinçli kaydırılır..

Maddi / Materyalist Dünya’da bilinen tek yaşam böylece .. “tek dünyalı yaşam” olur.

Çoğu dünyalı için, “tek dünyalı yaşam” yeterlidir.

Dünya “tek” ise, O’nu algılayan – yaşayan insan da “tek seferlik ömrü” için mümkün olanı yapacak düşünebildiği en yüksek kârı elde etmek için çalışacaktır.

Özel alanda sınırsız hazzın, kamu/genel alanda da elde edilebilir paranın peşine düşer.

İlki insan varlığının ilâhi yapı dengesini..

ikincisi de Dünya üzerinde Allah’ın görünür ayetleri olan DOĞA varlığının ekolojik dengesini bozar.

Tek dünyalı insan yaşam biçiminin çıktısı olan bu sonuçları görür..

Ama.. düzeltecek, sağaltabilecek olanağa sahip değildir..

Nasıl başarabileceğine de aklı ermez - yetmez.

Çünkü.. Modernist Monizme bağlanan Materyalist Felsefe akımlarının hükmünde olan Bilim Kurumu’nda

işlevsel olan AKIL da Modernist – Materyalist Akıl’dır.

Bilgi üretme çerçevesi mahal olarak hangi özgün nitelikte ise

o çerçevede işlevsel olan – olması beklenen

ve bu bütünün sürdürülebilirliğini sağlayan akıl da benzer nitelikte olacaktır.

Ancak.. ilk, orta ve yükseköğrenimini İlâhiyat Alanı’nda geçirenler..

etraflarını çepeçevre kuşatan dünyanın farklı Modernist - Materyalist aklını algılayarak yaşarken..

insanda mental yapının farklı düşünce alanlarında gelişebileceğini..

farklı düşünce kanallarında ilerlerken,

sadece bir araç olan AKLIN aynı ve tek dünyada yaşarken

birbirinden çok farklı olabilen düşünceleri nasıl üretebileceğini de öğrenirler.

Akıl farklılaştığında Dünyalar da farklılaşmaya ve çoğalmaya başlar.

varlık niteliğini İlâhiyat Eğitimiyle kuranlar böylece..

“iki dünyalı insan” derinliğine ulaşmış kişilerdir.

Yani beklenen gelişimin doğal seyri bu olacaktır.

“İki dünyalı insan” olmak.. hiçbir koşulda

Allah’ın akıl ve irade cevheriyle donatımlı bir kulu olduğunu,

eşref-i mahlûk sıfatıyla dünyaya indirildiğini,

yaratılış gayesine uygun yaşama sorumluluğu bulunduğunu

unutmayan “kul tanımlı insan” olmaktır.

Bu temel /sabitlenmiş nedenle iki dünyalı insan'ın da taşıdığı varsayılan - beklenen asal akıl, özde değişmemesi gereken, Evrensel Akıl da denilen İlâhi Akıl'dır. Yaradan'ın – Allah'ın tasarlayıp yarattığı Kainâtın / Evrenin asal aklıdır. Bu akıl bırakılırsa.. doğal-ekolojik varlık dengesi de bozulur..

Sonuç olarak Allah'ın kendine tahsis ettiği İSLÂM/Din (sözel ifadesi içinde de tek olduğu halde)

“tek dünyalı” – modernist – materyalist akla sahip batı insanı için farklı, “iki dünyalı” – İlâhi / evrensel akılla da düşünebilme becerisine sahip bir Müslüman için farklı anlam ifade eder.

Değeri ve önemi farklıdır / farklı da kalacaktır.

Sonuç olarak: aynı ve tek DİN sözcüğü, anlam değeri itibariyle

ilk durumda, aktüel yaşamın dışında tutularak, ya da gerçekleştirilmesi mümkün olmayan özel – kamu yaşamı ayrılığı varsayımında özel alana itilerek, işlevsel yaşamda YOK sayılmış;

ikinci durumda da Allah'ın mülkü olan tüm görünür – görünmez varlık alanlarında..

varlık alanlarının kuruluş ve işlevsel işlerlik düzenlerini göstermesi nedeniyle.. yaşam seyrinin ana yönlendiricisi konumunda tutulmuştur.

Şimdi..

bu yazının kolay anlaşılır bir yazı olmadığını..

İslâm ve Bilim Felsefelerinde bilgi sahibi olmadan kolay anlaşılamayacağını.. özellikle bu tür fikir ifade eden yazıların gerektiği gibi sindirilerek okunmadığı durumlarda hiç anlaşılır olamayacağını da biliyorum.

Ömrünü okumaya ve yazmaya adanmış bir bilim adamı olarak..

kendi anlatma ve yazma uslûbuyla bu yazıyı yazabiliyorsam..

“Sayfama” ulaşmış ve onu okuyan her kişiden de kendisini..

kendi okuduğunu anlayabilecek düzeye çıkarmasını beklemekteyim..

Aslolan önce ne söylendiğini anlayabilmek – anlamak..

sonra değer analizlerine girerek yargulamaktır.

Yazılarımı sürekli okuyan, ne söylediğimi anlayan, emekle okumayı sürdürerek anlamaya çalışan değerli dostlarıma gelince..

*Eee.. hoca şimdi sen hangi sorunu çözdün..
Yoksa yaşamı çözümsüzlüğe.. çözümsüzlük sorununa mı yuvarladın..
dediğinizi duyar gibi oluyorum.*

*Haklısınız.. Durum şimdilik, böyle gibi.. Dışardan böyle görünüyor..
Ben düşünüyorum.
Yazmaya da devam edeceğim..
Bu çabalara katılır mısınız.*

Her durumda bende kalın.

Gününüz aydın olsun, Allah'a emanet olun.